

La Perera

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Estribacions del Pla de la Calma.
Emplaçament Sota el Turó de la Perera, pista de la Móra que porta a la Codina, St Isidre, La Figuera.

Coordenades:

Latitud: 41.77916
Longitud: 2.30037
UTM Est (X): 441858
UTM Nord (Y): 4625494

Classificació

Número de fitxa 08276 - 35
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XIV-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La part de la coberta ha estat restaurada recentment; mentre que l'obertura al pati interior no existia originàriament. Hi ha ruïnes de construccions auxiliars a l'est i oest.

Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00055
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dg., 25/03/2001 - 01:00

Descripció

Antic Mas-torre convertida en masia de planta rectangular, amb façana de paredat comú i pedres cantoneres a pedra vista, tot i s'observen restes d'arrebossat. A la façana principal trobem una portalada d'arc de mig punt adovellat amb la inscripció "Reat. 1778" a la clau. Cal destacar les finestres emmarcades amb carreus emmotllurats de pedra, un dels quals amb imbrincacions a la part inferior i una altra finestra coronella d'un sol arc. A l'exterior de la casa, s'observa un contrafort a l'esquerra de la façana principal, i a la dreta trobem una gàrgola sobra una pica de pedra i sota una finestra cegada. La resta d'obertures corresponen a finestres quadrangulares, la majoria emmarcades per una pedra. Al costat nord trobem una aresta al mig de la façana que podria ser el testimoni de la transformació de l'antic mas-torre en masia. A prop hi ha un pou amb pedres treballades de forma circular. Es pot apreciar l'existència d'estructures properes destruïdes, que podrien correspondre a annexos de la mateixa casa o estructures més antigues.

Observacions:

A prop de la masia, direcció cap a la Figuera, trobem el pou de la Perera. Es tracta d'una construcció aïllada, de grans blocs de pedra local, de carreus ben treballats; aquesta presenta una forma semi-tubular i està fet sobre un esgraó, de forma troncocònica, fent 1'5 m de diàmetre. Com la majoria de cases de pagès, la Perera tenia tota una estructura d'abastament hidràulic. Aquesta consistia en una basa, excavada a la mateixa terra que recollia l'aigua de la pluja i que també servia per regar camps i hortes; mentre que pel consum humà s'agafava l'aigua de la mina. Un altre espai agrícola bàsic era l'era; a la Perera hi trobem una era enllosada en pedra local, no gaire ben conservada, on s'hi realitzava la batuda del gra feta amb matxos o vaques.

Història

Antiga masia evolucionada que seguia el model del mas-torre, documentat cap al segle XII i conegut per tot el territori de la Catalunya Vella. La casa s'anà ampliant fins esdevenir una important masia ramadera, documentada al llarg dels segles XVII i XVIII; moment en què segurament s'afegiren els corrals ramaders. La documentació coneguda sobre la Parera és força parca; al segle XV, ens apareix el topònim "En Perera" (fogatge de 1497) i més endavant al 1515 es parla de "Samion Perera", però a part d'algun esment puntual del mas, no es fa cap referència més genèrica del mateix. A nivell arquitectònic, la data de 1778 inscrita a la dovella d'entrada de la casa, ens permetrà documentar una remodelació puntual segurament associada a alguna ampliació. Aquesta es confirma amb la presència d'una finestra geminada, situada a la façana principal i que data d'època moderna. Al 1939 les propietats d'aquest mas arribaven fins la Figuera, el torrent dels Fondrats; i cap a Vallcambrils fins el torrent de la Gacella. Aquestes terres, però, actualment formen part del mas Clot. Al llarg dels segles també va ser coneguda amb altres noms: el Corral i la Perera de la Móra.

Bibliografia

AAVV. (1996). De la balma a la masia. L'habitat medieval i modern al Vallès Oriental. DANÉS, J.(1933). "Estudi de la masia catalana" a Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, nº XLIII, Barcelona.
GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 169. IPEC-Montseny (1998), n. 3921-3922-3836-3880.

